

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.3459

Dosar nr.1438/2/2008

Ședința publică de la 19 X 2008

Președinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magistrat asistent

&&&

La 5 X 2009 s-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta S.C. XS.R.L. împotriva sentinței civile nr. X din 17 X 2008 a Curții de Apel .X. - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea cu data de 5 X 2009 iar pronunțarea deciziei s-a amânat la 12 X 2009 și apoi la 19 X 2009.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Cererea adresată instanței de fond.

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. -Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamanta S.C. X.R.L., a solicitat, în contradictoriu, cu pârâtul Ministerul Economiei și Finanțelor -Agenția Națională de Administrare Fiscală anularea procesului verbal de control nr. 209/1/TS/2007, a somației nr. 35766/2007 și titlului executoriu, a deciziei de regularizare privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X//2007. Totodată, a solicitat suspendarea executării deciziei nr. X//2007 până la soluționarea cauzei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat următoarele:

La data de 5.X.2007 a fost emisă de către DRAOV .X. somația prin care a fost înștiințată că figurează în evidențele sale cu suma de X lei, la somație fiind anexat și titlul executoriu decizia nr. X//2007, precum și procesul verbal de control nr. 209/1/TS/2007. Reclamanta a mai arătat că odată cu contestația formulată la DRAOV .X., a fost depusă și

împuternicirea avocațială , în original și că atât procesul verbal cât și somația și decizia sunt nelegale și abuzive. A mai opinat reclamanta că la fiecare import a înregistrat facturile de însoțire a mărfurilor împreună cu carnetele TIR și certificatele fitosanitare și în unele cazuri s-a făcut și controlul fizic al mărfurilor și că nu s-a făcut nici dovadă că reclamanta i-a achitat furnizorului olandez sumele din facturile mai mari.

Din oficiu, la termenul de judecată din data de 28 mai 2008, instanța a pus în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a ANV ȘI DAROV .X. în calitate de pârâte, iar la termenul de judecată din 10 septembrie 2008 pârătele mai sus menționate au depus întâmpinare prin care au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și de asemenea au învederat instanței că reclamanta a introdus acțiunea înainte de formularea plângerii prealabile.

Prin întâmpinarea formulată de Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat respingerea cererii de suspendare , iar, în ceea ce privește capătul de cerere privind anularea procesului verbal de control și a deciziei nr. X//2007 , a solicitat, în principal ,ca inadmisibile și în subsidiar ca neîntemeiate.

2. Soluția instanței de fond.

Curtea de Apel .X. Secția a VIII-a Contencios Administrativ și fiscal, prin sentința nr. X din 17 X 2008 a admis excepțiile inadmisibilității și, pe cale de consecință, a respins ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamanta S.C. X S.R.L., în contradictoriu, cu pârâții Autoritatea Națională a Vămile - Direcția Regionala pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. și Ministerul Economiei și Finanțelor –Agenția Națională de Administrare Fiscală. Totodată a respins capătul de cerere privind suspendarea deciziei nr. X//2007, ca rămas fără obiect.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut, în esență, așa cum reiese din considerentele hotărârii următoarele:

Reclamata, prin acțiunea introductivă, a solicitat anularea somației nr. 357766/2007, însă, prin somație nu se stabilesc, nici nu se modifică și nici nu se sting drepturi și obligații fiscale, aceasta fiind un act în urma comunicării căruia începe executarea silită, conform art. 145 din O.G. nr. 92/2003 republicată, mai precis un act începător de executare.

A mai reținut instanța că, în ceea ce privește anularea deciziei IT. X//18.10.2007 și a procesului verbal din aceeași dată emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., aceste acte contestate au fost expediate reclamantei cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire la sediul reclamantei invocat inclusiv în acțiune conform dovezilor de la filele 71-73 din vol. I al dosarului. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 44 al. 2 și 3 din Codul de procedură fiscală (O.G. nr. 92/2003 republicată), organul fiscal a comunicat actul fiscal prin

publicitate, conform procesului verbal și anunțului individual aflate la filele 65 și 66 din vol. I al dosarului.

Concluzionând, instanța a constatat că reclamanta nu a respectat dispozițiile art. 207 al. 1 din Codul de procedură fiscală prin nedeplinirea contestației în termenul de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal iar faptul că nu a contestat actele administrativ fiscale a căror anulare o solicită în termenul legal echivalează cu neîndeplinirea procedurii prealabile, aceasta nefiind îndeplinită în conformitate cu dispozițiile legale, astfel că a fost admisă excepția inadmisibilității capetelor de cerere privind anularea deciziei nr.X//2007 și a procesului verbal de control nr. X/1/TS/2007 emise de Autoritatea Națională a Vănilor –Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. și au fost respinse aceste capete de cerere ca inadmisibile.

În ceea ce privește suspendarea deciziei nr. X//2007 până la soluționarea acțiunii, instanța a reținut că a rămas fără obiect, prin soluționarea acțiunii.

3. Calea de atac exercitată.

Împotriva sentinței mai sus menționată a declarat, în termen legal recurs reclamanta S.C. X. S R.L. criticând soluția instanței de fond ca fiind nelegală și netemeinică.

Se invocă nelegalitatea sentinței atacate pentru că hotărârea instanței de fond a fost dată cu aplicarea greșită a legii pentru soluția instanței de fond de respingere a acțiunii ca inadmisibilă pentru nerespectarea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.1 Cod procedură fiscală este nelegală.

Se arată că la data de 11 X 2007 reclamanta a fost înștiințată că figurează cu debite la Autoritatea Națională a Vănilor – în baza Deciziei nr. X//2007 și procesul verbal de constatare nr. 209/1/TS/2007, iar la 27 X 2007 s-a formulat contestație înregistrată sub nr. X.

După ce inițial Agenția Națională de Administrare Fiscală a comunicat recurentei că nu poate soluționa contestația pentru că apărătorul nu a depus împuternicirea avocațială de reprezentare a societății X S.R.L., ulterior, a comunicat Decizia nr. X/4 X 2008 prin care a fost respinsă contestația împotriva actelor fiscale pentru nerespectarea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.1 din O.G. nr. 92/2003.

Se invocă faptul că societatea nu și-a schimbat niciodată sediul, funcționează și în prezent la aceeași adresă.

Cu privire la inadmisibilitatea acțiunii în raport de neîndeplinirea procedurii prealabile se susține că, în raport de prevederile art. 205 alin.1 teza II Cod procedură fiscală, jurisdicția specială administrativă ar fi facultativă și nu îngrădește dreptul persoanei care se consideră vătămată

de a se adresa justiției, iar cererea reclamantei s-a întemeiat exclusiv pe prevederile Legii nr. 554/2004, iar contestația depusă la 27 X 2007 a fost asimilată unei proceduri prealabile în temeiul art. 7 din Legea nr. 554/2004, plângere prealabilă care a fost făcută în 30 de zile de la comunicarea actului.

La soluționarea excepției inadmisibilității, instanța de fond nu a ținut seama de faptul că numai la 11 X 2007 recurenta a luat la cunoștință despre existența actelor fiscale, dar nici nu a făcut aplicarea art. 7 alin.7 din Legea nr. 554/2004 care prevede că, pentru motive temeinice, plângerea prealabilă se poate face și peste termenul de 30 de zile dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului, termenul de 6 luni fiind unul de prescripție.

De aceea, s-a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și trimiterea cauzei la Curtea de Apel .X. pentru judecarea fondului.

4. Soluția instanței de recurs.

După examinarea motivelor de recurs, a dispozițiilor legale incidente în cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție va respinge recursul declarat pentru următoarele considerente:

Recurenta a contestat, în fața instanței de fond, anularea procesului verbal de control nr. 209/A/TS/18 X 2007, anularea somației și a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligații suplimentare nr. X//18 X 2007.

Soluția instanței de fond de respingerea acțiunii ca inadmisibilă pentru toate capetele de cerere nu a fost dată cu aplicarea greșită a legii, pentru a fi incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct.9 Cod procedură civilă, însă motivarea soluției este alta.

Așa cum se arată în motivele de recurs și cum s-a subliniat și în cererea de chemare în judecată, reclamanta a formulat contestație împotriva somației emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., a Deciziei nr. X/2007, a procesului verbal de control nr. 209//TS/2007, iar prin Decizia nr. X/4 X 2008 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală contestația a fost respinsă pentru că nu a fost depusă în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin.1 din O.G. nr. 92/2003.

Astfel, chiar dacă inițial cererea de chemare în judecată nu a vizat și decizia nr. X/4 X2008 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală nici ulterior reclamanta nu și-a precizat acțiunea și, eventual, să solicite anularea Deciziei nr. X/2008 a Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru a dovedi că termenul prevăzut de art. 207 alin.1 din Codul de procedură fiscală a fost respectat.

Pentru că nu a solicitat anularea acestei decizii, emisă în procedura administrativă obligatorie reclamanta nu putea solicita, direct, instanței de fond anularea actelor administrativ fiscale.

Dintre actele contestate, într-adevăr, așa cum a subliniat și instanța de fond, somația nu este un act administrativ fiscal în înțelesul O.G. nr. 92/2003 pentru că nu stabilește, nu modifică și nu stinge drepturi și obligații fiscale așa cum prevăd dispozițiile art. 41, ci este un act începător al executării silite.

Referitor la procesul verbal de control și decizia nr. X//2007, reclamanta avea obligația de a respecta procedura administrativă obligatorie prevăzută de Codul de procedură fiscală pentru că ele sunt acte administrativ fiscale.

Potrivit art. 205 alin.1 Cod procedură fiscală împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii, iar contestația este o cale administrativă de atac.

Această calificare legală a fost confirmată de deciziile Curții Constituționale (deciziile nr. 409/2004 și 563/2006) dar și de practica Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal (decizia nr. 2470/11 X 2007, decizia nr. 4693/1212 X 2008).

Plecând de la această calificare, se poate considera că până la soluționarea acestei contestații, care se finalizează cu emiterea unei decizii sau dispoziții, nu pot fi atacate la instanța de contencios administrativ actele administrativ fiscale contestate la organele fiscale, această procedură administrativă având caracter obligatoriu.

Acest caracter este subliniat și de faptul că la instanța de contencios administrativ se contestă deciziile emise în soluționarea contestațiilor, potrivit art. 218 alin.2 Cod procedură fiscală.

Este adevărat că dispozițiile art. 205 alin.1 teza II din Codul de procedură fiscală conțin și sintagma „nu înlătură dreptul la acțiune al celui lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii”, dar aceasta nu înseamnă că partea are dreptul de a alege între contestația pe cale administrativă prevăzută de Codul de procedură fiscală și acțiunea adresată instanței de contencios administrativ potrivit Legii nr. 554/2004, în condițiile în care numai decizia emisă în soluționarea contestației poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit Legii nr. 554/2004.

Aceasta pentru că instanța de contencios administrativ nu poate analiza legalitatea actelor administrativ fiscale înainte de soluționarea contestației de către organele fiscale, soluționare care poate viza probleme de procedură (nedepunere în termen), sau poate viza fondul contestației.

În cauză, contestația în procedura administrativă a fost respinsă pentru că nu a fost depusă în termenul prevăzut de lege, dar decizia emisă în soluționarea acestei contestații nu a fost atacată în prezenta cauză pentru a verifica dacă a fost respectat sau nu în termenul prevăzut de art. 207 alin.1 din Codul de procedură fiscală.

Din această cauză nu vor putea fi analizate motivele de recurs care se referă la depunerea în termen a acestei contestații.

Numai dacă ar fi fost atacată această decizie s-ar fi putut analiza apărărilor reclamantei.

Pentru că reclamanta a solicitat direct instanței de contencios administrativ anularea unor acte fiscale, dar nu a contestat și decizia emisă în soluționarea contestației administrative, cererea acesteia este inadmisibilă.

De aceea, în baza art. 312 Cod procedură civilă, va fi respins recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de reclamanta S.C. XS.R.L. împotriva sentinței civile nr. X din 17 X 2008 a Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 19 X 2009.

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,
X